

Освіта

Статтею 1 Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закон) визначено, що суб'єктами декларування є, зокрема, особи, зазначені в підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 Закону, а саме посадові особи юридичних осіб публічного права, які для цілей цього Закону прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, і на яких поширюється дія окремих положень Закону, у тому числі щодо фінансового контролю.

Юридичні особи публічного права – це підприємства, установи та організації, які утворені розпорядчими актами Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування (статті 2, 81, 87 Цивільного кодексу України).

Згідно із пунктом 3 «Роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно заходів фінансового контролю», затвердженого рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції від 11 серпня 2016 року № 3 (із змінами), у цілях визначення суб'єктів, на яких поширюється дія Закону, під «посадовими особами юридичних осіб публічного права» (відповідно до підпункту «а» пункту 2 частини першої статті 3 Закону) слід розуміти працівників юридичних осіб публічного права, які наділені посадовими повноваженнями здійснювати організаційно-розпорядчі чи адміністративно-господарські функції.

Частиною п'ятою статті 45 Закону встановлено, що дія розділу VII «Фінансовий контроль» цього Закону не поширюється на посадових осіб закладів, установ та організацій, які здійснюють основну діяльність у сфері, зокрема, освіти (крім керівників вищих навчальних закладів та їх заступників).

Відповідно до статті 28 Закону України «Про освіту» система освіти складається із навчальних закладів, наукових, науково-методичних і методичних установ, науково-виробничих підприємств, державних і місцевих органів управління освітою та самоврядування в галузі освіти.

Згідно зі статтею 29 Закону України «Про освіту» структура освіти включає: дошкільну освіту; загальну середню освіту; позашкільну освіту; професійно-технічну освіту; вищу освіту; післядипломну освіту.

Як зазначено в пункті шостому частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» ліцензуванню підлягає освітня діяльність закладів освіти.

Відповідно до статті 34 Закону України “Про освіту” дошкільними навчальними закладами є: дошкільні навчальні заклади (ясла); дошкільні навчальні заклади (ясла-садки); дошкільні навчальні заклади (дитячі садки); дошкільні навчальні заклади (ясла-садки) компенсуючого типу; будинки дитини; дошкільні навчальні заклади (дитячі будинки) інтернатного типу; дошкільні навчальні заклади (ясла-садки) сімейного типу; дошкільні навчальні заклади (ясла-садки) комбінованого типу; дошкільні навчальні заклади (центри розвитку дитини).

У статті 36 Закону України «Про освіту» зазначено, що основним видом середніх навчальних закладів є середня загальноосвітня школа трьох ступенів: перший - початкова школа, що забезпечує початкову загальну освіту, другий - основна школа, що забезпечує базову загальну середню освіту, третій - старша школа, що забезпечує повну загальну середню освіту.

Відповідно до статті 39 Закону України «Про освіту» до позашкільних навчальних закладів належать: палаци, будинки, центри, станції дитячої, юнацької творчості, учнівські та студентські клуби, дитячо-юнацькі спортивні школи, школи мистецтв, студії, початкові спеціалізовані мистецькі навчальні заклади, бібліотеки, оздоровчі та інші заклади.

Згідно з статтею 41 Закону України «Про освіту», до професійно-технічних навчальних закладів належать: професійно-технічне училище відповідного профілю; професійне училище соціальної реабілітації; вище професійне училище; професійний ліцей; професійний ліцей відповідного профілю; професійно-художнє училище; художнє професійно-технічне училище; вище художнє професійно-технічне училище; училище-агрофірма; вище училище-агрофірма; училище-завод; центр професійно-технічної освіти; центр професійної освіти; навчально-виробничий центр; центр підготовки і перепідготовки робітничих кадрів; навчально-курсний комбінат; навчальний центр; інші типи навчальних закладів, що надають професійно-технічну освіту або здійснюють професійно-технічне навчання.

Як вбачається, з статті 43 Закону України «Про освіту» вищими навчальними закладами є: університет, академія, інститут, коледж.

Статтею 48 Закону України “Про освіту” визначено, що до закладів післядипломної освіти належать: академії, інститути (центри) підвищення кваліфікації, перепідготовки, вдосконалення, навчально-курсіві

комбінати; підрозділи вищих навчальних закладів (філіали, факультети, відділення та інші); професійно-технічні навчальні заклади; науково-методичні центри професійно-технічної освіти; відповідні підрозділи в організаціях та на підприємствах.

Відповідно до статті 18 Закону України «Про освіту» навчальні заклади створюються органами державної виконавчої влади і органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, у тому числі релігійними організаціями, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законодавством порядку, громадянами відповідно до потреби громадян у мові навчання, соціально-економічних, національних, культурно-освітніх потреб у них за наявності необхідної матеріально-технічної, науково-методичної бази, педагогічних кадрів. Навчальний заклад набуває статусу юридичної особи з дня його державної реєстрації у порядку, встановленому законом для державної реєстрації юридичних осіб. Навчальні заклади діють на підставі власних статутів, затверджених: центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти, стосовно навчальних закладів, що засновані на загальнодержавній власності і перебувають у його системі; центральними органами виконавчої влади, яким підпорядковані навчальні заклади, засновані на загальнодержавній власності, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти; центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти стосовно вищих навчальних закладів, заснованих на інших формах власності; місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування стосовно державних навчальних закладів, що є комунальною власністю, і навчальних закладів (крім вищих навчальних закладів), заснованих на інших формах власності.

Статтею 89 Цивільного кодексу України визначено, що юридична особа підлягає державній реєстрації в порядку, встановленому законом. Дані державної реєстрації включаються до єдиного державного реєстру, відкритого для загального ознайомлення. До єдиного державного реєстру вносяться відомості про організаційно-правову форму юридичної особи, її найменування, місцезнаходження, органи управління, філії та представництва, а також інші відомості, встановлені законом.

Згідно з частиною другою статті 9 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань містяться, зокрема, такі відомості про юридичну особу, крім державних органів і органів місцевого самоврядування як юридичних осіб: найменування юридичної особи, у тому числі скорочене (за наявності), організаційно-правова форма, види діяльності, вид установчого документа (установчий акт, статут, модельний статут, засновницький договір, одноособова заява (меморандум), положення тощо).

З урахуванням наведеного, дія розділу VII «Фінансовий контроль» Закону України «Про запобігання корупції» не поширюється на посадових осіб закладів, установ та організацій, які є юридичними особами публічного права та здійснюють основну діяльність у сфері освіти, що підтверджується установчими документами такої юридичної особи та відомостями, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, та які зареєстровані та одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку.

При цьому слід зазначити, що посадові (службові) особи юридичних осіб публічного права, які здійснюють основну діяльність у сфері освіти, які є державними органами чи органами місцевого самоврядування, повинні подавати декларації згідно з підпунктами «в», «и» пункту 1 частини 1 статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

Водночас, відповідно до частини п'ятої статті 45 Закону України «Про запобігання корупції» дія розділу VII «Фінансовий контроль» Закону поширюється на керівників вищих навчальних закладів та їх заступників. Згідно зі статтею 34 Закону України «Про вищу освіту», керівником вищого навчального закладу є його ректор, президент, начальник, директор тощо відповідно до статуту вищого навчального закладу.